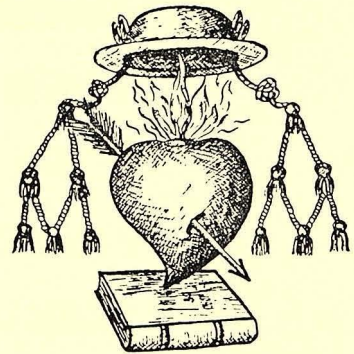
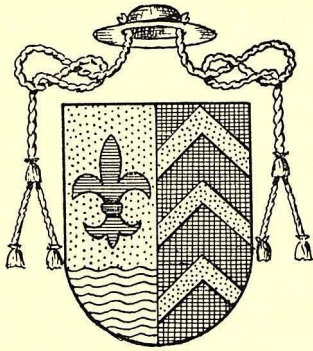

GOIGS AL SERVENT DE DÉU SEBASTIÀ GILI I VIVES

FUNDADOR DE LES AGUSTINES GERMANES DE L'EMPAR

Puix volem seguir la crida
de la pau i germanor,
*enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Fill d'honrada gent campera,
teniu bres a dins Artà,
batiat a Son Servera
i per nom Sebastià.
Quina albada més garrida
ens promet bona llavor!
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Jovenet deixau la vila
per anar cap a Ciutat
on l'estudi vos enfila
al ministeri sagrat.
La persona us és unvida
com prevere del Senyor.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Treballau com a vicari
a Sant Jaume i Santa Creu;
sou de zel vivent sagrari
puix de cor reconeixeu
que heu de dar-vos sense mida
a l'ardent vocació.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Prest Déu Pare vos destina
a ser pare dels infants
i a la Inclusa es desteixina
vostre enginy per fer nous plans;
i d'aquí pren la partida
vostre impuls de fundador.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Tant d'amor el vos ensenya
el doctor Sant Agustí;
ell va ser qui vos va empènyer
a encetar novell camí.
Tal patró dóna sortida
a la Congregació.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Al costat vostre sorgeixen
Agustines de l'Empar;
com roser talment floreixen
i amatents obrin la llar
per curar tota ferida,
per donar bona lliçó.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Cap tempesta vos detura
de seguir sempre endavant;
si la vida és aspra i dura,
vós teniu força de sant!
Del gra mort surt la florida
que donarà el fruit millor.
*Enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

De la nau que heu conduïda
portau-ne sempre el timó:
*enceneu-nos cor i vida
en el foc del vostre amor.*

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

Música: Mn. Guillem Fiol i Colom.

Dibuix: Virgínia Isern i Pol, Agustina.

V/. L'home que té misericòrdia.

R/ Ensenya i forma la seva guarda
com un pastor.

PREGUEM

Déu omnipotent i misericordiós, que elegíreu el vostre servent Sebastià, prevere, perquè fes de pare als orfes i abandonats i, amb l'esperit i ensenyaments de Sant Agustí, aplegàs una nova família religiosa, feis-nos la gràcia de prosseguir la seva tasca d'amor sacrificat al proïsme i de veure'l glorificat per la vostra Església a la terra. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Puig volem seguir la crida de la pau i germa-nor,
 en-ceneu-nos cor i vi-da en el foc del vos-tre a-mor.
 Fill d'hon-rada gent campe-ra, fe-niu bris a dins Ar-
 tà, bati-at a son ser-vera i per nom se-basti-a, quina al-
 bada més ga-ri-da ens pro-met ho-na-lla-vor

NOTA HISTÒRICA

Sebastià Gili i Vives nasqué a Artà (Mallorca) dia 16 de gener de l'any 1811, dins una família honrada d'arrendataris pagesos. El mateix dia rebé el baptisme a l'església de Son Servera, aleshores filial d'Artà.

Quan el nin tenia sis anys d'edat, la família passà a viure a una possessió de Capdepera, poble on cursaria les primeres lletres fins que començà els estudis superiors a la Universitat Lulliana el 1826. L'any 1829 obtingué beca en el Seminari Diocesà.

Ordenat sacerdot a Eivissa l'any 1835, és nomenat vicari de Sant Jaume i el 1840 de Santa Creu de Ciutat; l'any 1844, Prior de La Inclusa. La Junta Auxiliari de la Casa General d'Expòsits deixà per escrit, en cessar en 1848, grans elogis a la persona del prior.

Mn. Sebastià Gili continuà en el càrrec de Prior, essent nomenat Director de la Casa d'Expòsits pel Governador l'any 1852, a proposta de la Junta Provincial de Beneficència. Llavors demostrà encara més el seu zel, la seva intel·ligència i la seva caritat als desemparats.

Devers l'any 1854 entorn del Director s'han reunit algunes joves dins la mateixa Inclusa, amb les quals fundarà, el 1859, una associació religiosa, anomenada Germandat de l'Empar, agregada al Tercer Orde de Sant Agustí, assegurant així l'atenció i el bon funcionament de la Inclusa amb personal especialitzat i amb vocació de servei.

Mn. Sebastià Gili esdevingué a la vegada Director de tots els Establiments de Beneficència: La Inclusa, l'Hospital i la Misericòrdia, on hi col·locà les seves filles les Agustines Germanes de l'Empar. Durant aquest temps, donant-se totalment a Déu i als homes en obres de caritat, fou redòs dels desvalguts sense discriminació de cap casta.

El 1868 estén la Congregació a l'Hospital d'Eivissa, i a partir del 1874 a diversos pobles de Mallorca: Estellencs, Campanet, Puigpunyent, Búger, Son Sardina, Mancor de la Vall, Algaida, Santa Margalida, S'Arracó, Andratx, Alcúdia, Alaró, Banyalbufar, Consell i Galilea.

El bisbe de Mallorca, com a recompensa de la seva entrega a Déu, als germans i a la Congregació, el nomenà Canonge de la Seu de Mallorca l'any 1883.

Mn. Sebastià Gili fou fervorós terciari agustí i molt devot de la Mare de Déu i del Cor de Jesús, propagant-ne el culte i devoció. Morí carregat de mèrits i de virtuts l'any 1894, rodejat de les seves filles que sempre l'han recordat amb piadosa veneració com a pare i fundador. Prova d'això és el trasllat de les seves despulles des del cementiri de Ciutat a la Casa Mare, l'any 1946.

Totes les religioses Agustines Germanes de l'Empar, l'any 1969, 75è aniversari de la seva mort, al peu del seu sepulcre, convençudes de la seva santedat, feren vot espontani de la promoció de la causa de la seva canonització.

En l'actualitat, es van donant les primeres passes del procés de beatificació d'aquest preclar prevere de l'Església de Mallorca, una de les persones que més serveis han prestat a l'Església i a les Balears.

Antoni Gili i Ferrer, Pvre.